

Dagsorden, her foreslaas, fordi jeg jo paa Forhaand ved, at en saadan Dagsorden ikke stilles, før det af et Flertal heri Tinget er besluttet, at den skal vedtages. Men jeg vil udtale, at jeg selv agter at stemme imod denne Dagsorden. Jeg har ikke denne Opfattelse, som det ærede 5te Medlem for 9de Kredts (S. Jensen) synes at have, at naar dette Forslag er kommet til Landstinget i den Stikelse, hvori det foreligger, maa Grunden nærmest være den, at Folketinget saa vel som Forslagsstillerne have været enige i at anse det for en selvsølgelig Sag, en rimelig og i og for sig uimodsigelig Ting, at dette Forslag gik igennem. Jeg er meget mere tilbøjelig til at tro, at efter den Behandling, som et lignende Forslag fik her i Foraaret 1888, hvad jo er tilstrækkeligt refereret i Dag, kunne virkelig de to Forslagsstillere eller det andet Ting, som uden synderlig Bemærkning have sluttet sig til disses Forslag, ikke være gaaede ud fra, at dette Forslag uforandret vilde gaa igennem Tinget. Jeg opfatter det nemlig i den Stikelse, hvori det foreligger, som et Agitationsforslag. Havde de Herrer gaaet ud fra, at Forslaget skulde gaa igennem, antager jeg, at de i det mindste havde taget visse Hensyn til Landstingets Stilling i Foraaret 1888, og da navnlig søgt at begrænse Fordringen saa meget som muligt, og det vilde jeg have anset for det rigtigste, ogsaa selv om man betragtede dette Forslag som et rent Agitationsforslag. Jeg mener, man snart maa være kommen bort fra at stille Fordringer op, som man paa Forhaand ved med Sikkerhed ikke kunne gennemføres, blot for at have den Fornøjelse at kunne komme til at holde nogle Taler derom. Jeg tror i Virkeligheden ikke, at man ad den Vej bidrager meget til at fremme Sagerne. Tværtimod tror jeg, at den bedste Maade at agitere for den Sag paa, den bedste Vej til at fremme den, er at tage smaa Stridt og søge, om der ikke, selv om der ikke kan gennemføres meget, dog kan gennemføres noget, som peger i den Retning, man efterhaanden vil naa. Jeg vilde derfor have fundet det rigtigere, om Forslagsstillerne, i Stedet for at lade Forslaget komme i en udvidet Stikelse fra det andet Ting, havde begrænset sig til saadanne Opgaver, som der kunde være en Slags Udsigt til at faa gennemført i Landstinget. Jeg antager nemlig ikke, at Landstingets Stilling i Virkeligheden ligger klart for ved Vedtagelsen af den Dagsorden, som her foreslaas. Da Landstinget behandlede den tilsvarende Sag i Foraaret 1888, udtalte i hvert Fald det ærede Medlem, som da førte Ordet for Dagsordenen, at der virkelig var

Krav i Retning af Kvinders Deltagelse i det kommunale Liv, som han ikke vilde kunne imødegaa, og hvis Forslaget havde indskrænket sig dertil, vilde han i og for sig ikke have haft noget imod, at det var gaaet igennem. Han henviste saaledes til, at der jo kan være Kvinder, der ere Ejendomsbesiddere eller staa som Skatteydere, maasse store Skatteydere i Kommunerne, som altsaa i saa Henseende ere ganske ligestillede med de mandlige Skatteydere, men som ere afskaarne fra at øve nogen som helst Indflydelse ved deres Stemmeret paa Kommunens økonomiske Styrelse. Jeg forudsætter, at der ogsaa her i det høje Ting maatte kunne være Rum for denne Tanke, at det kunde være rigtigt der at gøre en Forandring i de nuværende Forhold og altsaa gøre et lille Skridt fremad, og jeg vilde, som sagt, have foretrukket, at det var kommet til os i en saadan Stikelse, at der havde været mere Udsigt til at komme ind paa en Forhandling derom.

Men, skønt dette nu ikke er Tilfældet, mener jeg dog, at det høje Ting handler urigtig ved at afstære Forhandlingen. Har det høje Ting nogen Mening om, at der er noget at hvide i denne Sag, selv om det ikke er meget, vil det dog være ønskeligt, om vi fik denne Mening frem. Naar man afstærer Sagens videre Behandling, som man gør her, faar man aldeles intet at vide om, hvad Landstinget egentlig mener om den Ting; thi at Landstinget ikke skulde have anden Mening, end at ethvert Forslag, der sigter til at give Kvinderne udvidet Myndighed, ubetinget bør slaas ned, vil jeg ikke tro. Jeg tror, der ligger andre Tanker bag ved, ogsaa hos ærede Medlemmer her i dette Ting, og jeg vilde ønske, at man havde givet disse Tanker Udsigt til at gøre sig gældende i et Udsalg. Har Folketinget ikke behandlet Sagen paa en Maade, som man synes er tilfredsstillende, saa har det høje Ting jo saa meget mere Anledning til at vise, hvordan en saadan Sag skal behandles. Jeg vil derfor stemme imod det Forslag til en motiveret Dagsorden, som er kommet frem fra det ærede Medlem, og jeg vil ogsaa gøre det af den Grund, at jeg ikke billiger Indholdet af denne Dagsorden.

P. G. C. Jensen: Ja, af en Modstander af Dagsordenen at være, var den ærede Taler, der nu satte sig, virkelig meget behagelig; thi det maa jeg sige, at naar han samtidig med, at han dog stiller sig paa det Standpunkt, at han vil have Lovforslaget behandlet, erkender, at det hører til den Slags Lovforslag, som han selv og ikke jeg